

Kyrkobladet.

Svenska kyrkan i Kungälv och Ytterby

4/2017

Människovärde

100 år av hjärta och engagemang • Promyana kämpar för förändring
Julkrubban • Känslaskola som ger hopp • Jag är ett liv

Lika mycket värda

Alla människor är lika mycket värda. Det är en grundläggande tanke i vårt samhälle. Men varför? Man kan hänvisa till FN:s konvention om de mänskliga rättigheterna från 1948. Första artikeln lyder: "Alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter." Kyrkan delar naturligtvis detta. Men går djupare än så.

Att alla människor är "lika i värde och rättigheter" har sin grund i Gud. Varje människa – även du – är skapad till Guds avbild och önskad av honom. Bara genom att vara människa, har vi en speciell plats i Guds hjärta. Detta oberoende av hur mycket vi tjänar. Om vi är snygga eller framgångsrika. Från vilket land vi kommer. Eller vilken religion vi tillhör. Bara genom att vi är människor är vi lika i värde. Och det värdet är inte möjligt att förhandla bort. Detta understryks av att Gud själv valt att själv födas som människa: Jesus.

Men det är ofta skillnad på teori och praktik. Människor behandlas olika beroende på vem de är. Och det är nog ofrånkomligt. Världen bebos och styrs av människor som inte är fullkomligt goda och kärleksfulla. Inte desto mindre har var och en ett ansvar att sträva efter att alla människor behandlas på ett människovärdigt sätt. Jesus uttrycker det mycket enkelt: Älska din nästa som dig själv.

MIKAEL ISACSON, KYRKOHERDE

Innehåll

3	100 år av hjärta och engagemang	12	Öppet för alla
4	Promyana kämpar för förändring	13	Julens gudstjänster
6	Känslaskola som ger hopp	14	Nya medarbetare: Musik får människor att må bra
8	Julkrubban	15	Kyrkovalet: Ny kyrkorådsordförande
10	Bereden väg för Herran!	16	#kyrkanochjag Om Kontakten
11	Jag är ett liv		

Bilden på framsidan:

En människa är som en tjugolapp. Den har samma värde oavsett vad den blivit utsatt för i livet. Det är en bild som ledarna i Trampolinen vill förmedla till barn och ungdomar. Läs mer på sidan 6.

FOTO: KAROLINA BRAUN

Att engagera mig för människor som har det jobbigt har alltid funnits med. Det bottnar i min kristna tro att alla människor har lika värde och att vi har ansvar för varandra.

TORD NORDBLOM S. 11

Visste du att...?

2 370 personer röstade i Kyrkovalet till Kyrkofullmäktige i Kungälv-Ytterby församling. Var du en av dem? Läs mer om resultatet på sidan 15.

34 personer i Kungälv lägger en del av sin fritid på att sprida glädje på Kontakten, bland annat genom att servera mat. En av dem är Johanna Skårhammar. Läs hennes berättelse på sidan 16.

Från 1 Advent till Trettondedag jul finns 49 möjligheter att gå på gudstjänst eller julkonsert i våra kyrkor. Lägg därtill 22 gudstjänster som Svenska kyrkan har på sjukhuset och äldreboendena. Se kalendern på sidan 13.

Efter ett långt arbetsliv i butik och skolkök och med ett stort ideellt engagemang i kyrkan och föreningar har Tora Höjer nu fyllt 100 år.

– Jag känner mig nyttig och tillfreds när jag har gjort något för någon annan, tycker Tora.

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

100 år av hjärta och engagemang

Hemtjänstpersonalen ska precis avsluta städningen när jag ringer på hemma hos Tora Höjer. En vecka efter jubileumsdagen blommar ännu många buketter i lägenheten. Mest slående är de 100 röda rosorna som Tora fått av ett av barnbarnen. Jag undrar hur det känns att ha fyllt 100 år.

– Det är faktiskt som vanligt, ingen särskild känsla, men det känns bra. Jag känner mig frisk och kry. Jag har upplevt mycket, både glädje och sorg, och är tacksam över att jag har fått leva så länge, menar Tora.

Trots att hon inte annonserat om firande var det många som ville gratulera – barn, barnbarn, barnbarnsbarn, vänner och bekanta, kommunen, kyrkan, föreningar med flera. Tora, som i många år arbetat ideellt med att servera i både kyrkor och föreningar, fick denna dag hjälp när hon bjöd på smörgåstårter.

– Det tunnar ut i slakten. Bekantskapskretsen krymper när man blir gammal. Men det är många som har hört av sig – även syskonbarn och kusiner som jag inte ser så ofta. Idag blir det oftast att man träffas vid begravningar och mer tråkiga tillställningar, så det var väldigt roligt, tycker Tora.

Tora Höjer föddes 3 november 1917, bara några dagar före bolsjevikerna tog över makten i Ryssland. Hon växte upp i Nol i en familj med åtta syskon. Hennes äldre systrar ville inte ha henne med och född emellan två bröder inspirerades hon istället mycket av dem. Hon var duktig i idrott och ägnade sig särskilt åt gymnastik.

– När jag började i skolan skrev vi med kol. Vi fick ha med oss en tyglapp hemifrån som vi kunde använda till att sudda med. Vi hade en sträng och gammal fröken de första åren. Men sedan fick vi en ung magister som gjorde kemiska experiment och skickade ut oss i skogen för att samla växter och bergarter. Vi fick lära oss väldigt mycket!

Efter sex års folkskola blev det sex veckors hushållsskola. Redan i 16-17-årsåldern träffade hon sin blivande man och 1939 flyttade paret till Kungälv. Först fick de lägenhet på Bäckgatan, sedan fick de möjlighet att hyra ett mindre hus på Östra gatan.

– Det var ett paradiset. Vi bodde i 20 år i det huset, så jag kände det som att det var mitt. Ovanpå hyrde en änka ett rum och hon ställde också upp som barnvakt åt vår son och dotter ibland.

Kriget pågick och många män var inkallade. Därför fick många kvinnor erbjudande om arbete – även Tora.

– Först var det en svåger som undrade om jag kunde sy på ABC. Vi sydde blå väskor till Flottan, men efter sex veckor slutade jag – industrier var ingenting för mig. Då frågade en bekant om jag kunde hjälpa till i skoaffär – och där stannade jag i 15 år.

Arbetet i butik passade Tora som tyckte om att hjälpa kunder. Senare blev det hattaffär och även Brittias Kemikalieaffär som då låg på Ytterbyvägen.

– Jag har alltid gillat att ställa upp för folk. Jag känner mig nyttig och tillfreds när jag har gjort något för någon annan.

Vi sitter i en av sofforna i Toras välstädade hem. Det ska vara ordning och reda, även på klädseln. Håret är lagt och hon har en marinblå jacka med brosch.

– Det är gamla kläder, säger Tora, men jag tar hand om dem. Det har jag med mig hemifrån, vi fick inte slänga kläder hur som helst. Och jag har aldrig maskintvättat en blus.

Vi pratar en stund om hennes engagemang i kyrkan. Det är många som genom åren träffat Tora när hon brett ▶

► smörgåsar och serverat kaffe i olika sammanhang.

– Det var min mormor som väckte min gudstro. Det hände att jag gick med henne över ängarna från Nol till Nödinge kyrka ibland, minns Tora.

Som nyinflyttad i Kungälv sökte hon sig också till kyrkan för att lära känna nya människor. 1988 blev hon änka när hennes man dog, 69 år gammal. Då fick hon frågan om att hjälpa till med serveringar i kyrkan. Präster kom och gick på den tiden, det var många mottagningar och ibland dukades till flera hundra personer. Dagledigträffarna i Kungälvs församlingshem var också populära.

– Jag tänker att det finns så många ensamma människor idag – de borde pröva att komma hit. ”Om man vederkvicker andra så vederkvicker man sig själv”, det tycker jag är ett bra ord som står i Bibeln.

I församlingen fick hon uppleva många goa skratt, men också tröst i sorgen.

– Gunilla Fransson som ledde Arbetskretsen tröstade mig många gånger sen jag blev ensam. Hon hade en jättestor famn. När hon kramade mig så försvann hela jag! Men jag hade också många andra kamrater i kyrkan som stöttade mig.

Efter arbetet i butik jobbade Tora de sista tio åren i centralköket på Thorildskolan innan hon pensionerades vid 63 års ålder. Att fortsätta engagera sig och hålla sig aktiv har varit Toras kännetecken. När hon vid 93 års ålder bestämde sig för att sluta som ideell i kyrkan hade det hunnit gå 25 år sedan hon började.

Även om hon idag har släppt kaffe-bryggningen, vill hon inte släppa den sociala biten och går fortfarande till Arbetskretsen. Hon har lite svårt med balansen och får använda käpp eller rullator.

– Hemtjänsten kommer och tittar till mig lite. Jag får gymnastik för min rygg och armar och försöker gå ut varje dag. Man får anpassa sig, jag är glad att jag har en lägenhet och att jag är någorlunda frisk. Man får vara tacksam för det man har här i livet, avslutar Tora. ●

Föreningen Promyana vill skapa förändring för Bulgariens romer, både bakom tiggarmuggen i Kungälv och i ghetton i hemlandet. Ett viktigt steg är att ge barnen möjlighet att gå i skolan.

TEXT: KAROLINA BRAUN.

FOTO: LENNART ÅKERLUND

I staden Lukovit i Bulgarien finns en stadsdel där det bor ca 4000 romer. Stadsdelen kallas för ghetto och skillnaden jämfört med staden i övrigt är som natt och dag. Nästan ingen vuxen har arbete, barnen går sällan i skolan och familjen lever på låga socialbidrag, eller åker iväg till andra länder för att tigga ihop pengar, bland annat Sverige.

– Där är fullständigt nedgånget, romerna lever i extremt socialt utanförskap. Jag har reagerat på att många av dem tvingas bo i en bil vintertid här i Sverige. Men en bil regnar det i alla fall inte in i. Många hus i Lukovit saknar delar av väggar och tak och det snöar in, berättar Tord Nordblom.

Tord Nordblom och fem andra reste ner till Bulgarien i höstas.

Tord är en av de drivande i föreningen Promyana i Kungälv som engagerar sig för de romer från Bulgarien som tigger pengar för sin försörjning hos oss. Namnet Promyana betyder förändring – och föreningens mål är just att möjliggöra förändring. De senaste åren har Promyana engagerat sig för deras situation på hemmaplan. Nyligen åkte Tord och fem andra ner till Bulgarien och regionen där de flesta tillresta romer här i Kungälv kommer från. Huvudsyftet var att följa upp skolprojektet *Take Me*

To School som föreningen startat och finansierar.

– Sedan ungefär ett år är det skolplikt i Bulgarien – men den upprätthålls väldigt dåligt. Ett bulgariskt skolbarn behöver normalt lägga minst två timmar varje dag på läxor. De barn som inte får stöd hemma klarar inte av de höga kraven. Det slutar med att de får gå om klasser och ganska snart droppar de av, förklarar Tord.

Take Me To School går ut på att barnen går till en lokal i området varje morgon. Där blir de hämtade med skolbuss och körs till skolan. På eftermiddagen kommer de tillbaka till lokalen där de får mat, läxhjälp av en utbildad lärare samt extra undervisning i engelska, data och musik. Genom pengar från kyrkor, företag och privatpersoner här i Kungälv har man kunnat rusta upp lokalen i stadsdelen och anställt en lärare, chaufför och kökspersonal.

– När vi startade för 1,5 år sedan var det 12-15 barn, nu är det över 20. Det har gett god respons i området – fler vill vara med. Nu är problemet att lokalerna är för små. Därför var vi nu och tittade på en annan lokal med bättre förutsättningar att ta emot fler, berättar Tord.

Lokalen ligger utanför stadsdelen

kämpar för förändring

I det romska ghettot i bulgariska staden Lukovit är husen ofta så glesa att det både regnar och snöar in. Tack vare föreningen Promyana och bidragsgivare i Kungälv har flera barn fått en möjlighet att gå i skola.

och det skulle kosta mer pengar än Promyana kan bidra med för att göra den ändamålsenlig. Därför hoppas föreningen att någon annan aktör, till exempel församling eller förening, vill gå in i ett samarbete.

– Det skulle vara positivt för de här barnen att komma utanför ghettot och se en annan miljö, tycker Tord.

Det är genom organisationen BAM, Bulgarian Aid Mission, som skolprojektet drivs.

– Vi har sagt från början att vi inte ska driva något själva från Sverige. Känner man inte till de lokala förutsättningarna går man lätt på nitar, därför är det bättre att sponsra någon som vet, säger Tord.

Det finns mycket korruption i landet och den som inte har arbete måste själv betala sin sjukförsäkring, eller betala hela kostnaden vid sjukhusbesök. Det gör att många blir skuldsatta när de lånar av varandra. Det skapar konflikter när man inte kan betala tillbaka sina pengar. Att överleva för dagen blir viktigare än att våga tänka på längre sikt.

– Vi åkte också till den romska byn Dzhurovo på landsbygden där vi besökte en storfamilj. De hade tidigare bott i absolut fattigdom, på en soptipp

mer eller mindre. Nu hade de fått några höns och tre grisar och bara de sakerna hade lyft hela familjen. De kunde sälja ägg och hade flyttat till ett större hus. Det handlar ofta om att förändra deras tankesätt så att de vågar hoppas på en förändrad framtid.

På hemmaplan i Kungälv har Tord engagerat sig i debatten om tiggeriförbud.

– **Hans Swärd, professor i socialt utanförskap vid Lunds universitet, har sagt: ”Tiggeriförbud riskerar att förstärka ett utanförskap och gynna dem som vill profitera på människors nöd” och så tror jag att det är. Men tiggeri är förstås inte någon långsiktig lösning. Det som varit viktigt för oss i Promyana är att det inte är någon motsättning att hjälpa enskilda individer här och att stötta i hemlandet. Vi kan göra både och.**

Nu har det gått några år sedan de första personerna från Bulgarien kom till Kungälv. Flera av dem undervisar i svenska av ideella lärare här. Samarbetet med *Goda gårdar* har också skapat möjlighet för några att arbeta med hushållsnära tjänster. Det kan handla om städning, målning, trädgårdsarbete och liknande. Nu under vintern efterfrågas inte detta i lika hög grad. Vurban har

återgått till att sälja tunnbröd på Maxi. Maria har haft ett sjukvikariat på City Gross och även praktiserat i hemtjänsten en tid. Där är tröskeln att man måste kunna inhämta skriftlig information och även dokumentera i skrift vad man har gjort. Även om Maria är duktig i svenska är det ett hinder, berättar Tord.

– Men det är stor skillnad idag när det gäller drivet hos dem. När vi i början frågade dem vad de skulle vilja göra sa de uppgivet ”Vad kan vi göra?” Nu vill de jobba allihop och frågar oss varje gång ”Har ni inget jobb?”

Föreningen Promyana är fristående och religiöst och politiskt obunden, men vilar på en allmänmänsklig grund, berättar Tord, som före pensionen var präst i Ytterby.

– Jag hade inte tänkt bli präst utan trodde länge att jag skulle jobba socialt på något sätt. **Att engagera mig för människor som har det jobbigt har alltid funnits med. Det bottnar i min kristna tro att alla människor har lika värde och att vi har ansvar för varandra. ”Vi älskar därför att han först har älskat oss” står det i Bibeln. Så kan vi ge uttryck för den kärleken vi har fått.** ●

KÄNSLO skola som ger hopp

I stödgruppen Trampolinen får barn och ungdomar som har det jobbigt hemma träffa andra i samma situation. En slags känslaskola där självkänslan stärks är ledarnas mål för gruppen.

TEXT OCH FOTO: KAROLINA BRAUN

Kungälv's församlingshem håller Lennart Åkerlund och Anette Andheimen på att förbereda dagens träff med Trampolinen. Snart ska också Meher Aziz, som är volontär och som nyss gått utbildningen, ansluta. I hemliga lådan får deltagarna skriva anonymt om det man känner och på bordet finns också emojis – smileygubbar med olika uttryck – som man kan använda för att beskriva den känsla man har idag.

– Trampolinen är en stödgrupp och en form av känslaskola för barn och ungdomar som har det problematiskt hemma, berättar Anette, ledare för stödgruppen, till vardags anställd som ungdomsbehandlare på kommunen.

– Många gånger har barnen kört över sina känslor och de behöver få stöttning i att få uttrycka dem, säger Lennart, diakoniassistent i Svenska kyrkan.

Trampolinen har varit igång sedan 2010 och har sedan starten varit ett samarbete mellan kommunen och Svenska kyrkan, efter en föregångare som drevs i privat regi.

– Det är viktigt att nätverka i det här, tycker Anette. Vi teamar kring att barn ska må bra. Det är ett positivt samarbete med kyrkan tycker jag.

– För mig som tidigare jobbat 25 år med konfirmander är det meningsfullt och roligt att få fortsätta stödja barn och ungdomar. Kyrkan ska verka som en del i samhället – här gör vi gemensam sak, säger Lennart.

I höstens grupp träffas ungdomar i åldern 11-16 år – tidigare har det ofta varit yngre barn. Missbruk, psykisk eller fysisk ohälsa förekommer i hemmet, vilket ofta leder till att barnen tvingas axla ett vuxenansvar. De stänger av sina känslor och får kanske problem att orka med skolan, samtidigt som självkänslan lätt hamnar på botten. Att få träffa andra jämnåriga i samma situation kan lätta en del av bördan.

Alla är olika – en del pratar mer, medan andra är helt tysta. Till en början kan det vara svårt att ens våga komma till Trampolinen.

– Men när de kommer hit och ser att vi är goda vuxna som vill dem väl så sjunker garden, säger Lennart.

Träffarna följer ett terminsupplägg där man tar upp teman som känslor, roller, attityder, värderingar, skuld, skam och sorg, men också fakta om droger och psykisk och fysisk ohälsa. Och det som sägs stannar i rummet och rapporteras inte vidare någonstans.

– Ämnena är anpassade till den här gruppen barn och ungdomar. Det är saker som de behöver bearbeta. Trampolinen bygger på att känna att man inte är ensam om att ha det jobbigt i sin familj, säger Lennart.

Ibland är det svårt att sätta ord på sina känslor. Då kan det vara lättare med en övning där man får ställa sig i ett hörn som står för en känsla eller att hålla upp en gråtande emoji-gubbe. En annan uppskattad övning är när ungdomarna får skriva något positivt om de andra i gruppen på varsitt hjärta.

– Då kan någon få höra saker om sig själv som ingen sagt förut. Det händer att någon frågar om de kan få ta hem hjärtat och rama in. Att se processen hos ungdomarna när de blir bekräftade av andra – det är så magi! tycker Anette.

Att få lov att må bra, fast andra runt omkring mår dåligt är en personlig rättighet som förmedlas i gruppen. Att få lov att känna och visa känslor, få göra

◀ Emojis, diamantskrinet och Hemliga Lådor. Stödgruppen Trampolinen använder olika sätt att berätta om känslor.

misstag och bli tagen på allvar är några andra.

Barnen och ungdomarna kommer ofta till Trampolinen via socialtjänsten, men det går också att anmäla direkt. Men det är inte alltid lätt att få barn till gruppen. En förälder måste anmäla, och det är ofta skamfyllt.

– Barns uppgift är att vara barn. Men när föräldrarna inte klarar av sina liv får barnen ta föräldraansvar för tidigt. Men det är aldrig barnens fel att föräldrar bråkar, drogar eller mår psykiskt dåligt. Vi vill uppmuntra föräldrar att våga söka plats för sina barn, tycker Lennart.

– Vill man bryta det sociala arvet och ge sina barn möjlighet att arbeta med det som är jobbigt istället för att känna skam så ska man söka till Trampolinen, menar Anette.

Anette ser att behovet av stödgrupper liknande Trampolinen har ökat. Och i dagens samhälle där ungdomar ofta kommunicerar via sina telefoner och på nätet finns också ett behov av att mötas i verkliga livet.

– Det är det jag saknar. Den fysiska gemenskapen i samhället har fallerat och behovet av mötesplatser är stort.

» Tjugan har samma värde oavsett vad den blivit utsatt för. Så är det också med oss människor.»

Ledarna deltar själva i alla övningar och berättar om sina tankar och känslor. Det skapar trovärdighet hos ungdomarna.

– Jag kan berätta att så här mår jag idag, men det var på ett annat sätt när jag var 16. Jag vill att de ska se att det är värt att kämpa för en förändring, berättar Anette.

På ett bord i rummet står ett guldskrin med texten ”Jag är värdefull” på insidan av locket. Inuti ligger en diamant, som en bild över oss människor. Vi kan ha olika sidor och ibland måste

Lennart, Meher och Anette förbereder programmet för dagens Trampolinen.

vi putsa på en sida för att den ska komma fram och glänsa. Drivkraften hos ledarna är också att stärka ungdomarnas självkänsla. De vill förmedla att det finns hopp om ljusning och att de ska våga tro på en framtid.

– En bra bild som vi använder är tjugolappen. Vi kan stampa på den, knyckla ihop den, till och med riva sönder den och tejpa ihop den – tjugan har samma värde oavsett vad den blivit utsatt för. Så är det också med oss människor, berättar Anette.

– Det finns en kraft i varje människa. Jag kanske inte alltid kan förändra min familj, men jag kan förändra mig själv, säger Lennart.

– Träffarna ger även oss ledare så mycket. Jag är fylld av något nytt varje gång jag går härifrån. Jag tänker ”Vilka fina ungdomar som finns omkring oss!”. De har sådana bra värderingar, det är inte konstigt att de mår dåligt när de blir svikna av föräldragenerationen, säger Anette. ●

Trampolinen är ett samarbete mellan Kungälvskommun och Svenska kyrkan. Kommunen har också andra stödgrupper för barn i utsatta situationer: *Trappan*, för barn med våld i hemmet, och *Skilda världar*, för barn i vårdnadstvister. I höst har också vuxengruppen *BIFF*, Barn i föräldrars fokus, startat.

FRÅN HEMLIGA LÅDAN: Hur är det att gå på Trampolinen?

”I början kändes det ovant men nu känns det så mycket bättre. Alltså det är en go stund varje vecka. Efter några gånger kände man varandra och var mer bekväm, sedan kan det vara rätt gött att prata av sig, det är inte alltid man får möjlighet till det.”

”Jag gillar att man kan säga allt som handlar om familjen, så jag gillar det med att man kan prata om det här.”

”Det känns bra att gå hit för man kan bara koppla bort allting och ha lite kul typ!”

”Det som är bra med trampolinen är att få komma hemifrån och jag har fått en massa nya vänner.”

”Det som har varit bra är det seriösa i gruppen och att alla kan respektera ens åsikter och tankar. Man kan även ta upp de jobbiga situationerna som man inte brukar göra i vanliga fall.”

En kort historia om julkrubban

Det är inte helt känt när och varför julkrubban kom till – men den första kända julkrubban brukar tillskrivas **Franciskus av Assisi** som år 1223 gestaltade julevangeliet i en grotta. Precis som med kyrkomålningarna berättade julkrubban om Bibelns budskap på ett mer konkret sätt – lättare att ta till sig än bara med ord.

Den romersk-katolska kyrkan fortsatte traditionen med julkrubba och det var också i borgerliga katolska hem som de första julkrubborna kom till Sverige mot slutet av 1800-talet. År 1906 satte **Ersta diakonissanstalt** upp en egen julkrubba och därefter började julkrubborna spridas även till svenskkyrkliga kyrkor. Idag har de flesta kyrkor en julkrubba under julen och i många hem är det också många som sätter fram en julkrubba. På flera platser arrangerar man också **levande julkrubba**, till exempel vid Domkyrkan i Göteborg som arrangerats av Stadsmissionen sedan 1996.

Tävla gärna med din egen julkrubba så kan du vinna boken "Julkrubbans historia" där du har chans att få veta mer om historien bakom julkrubban. Läs mer i rutan nere till höger. ●

KÄLLOR: WIKIPEDIA OCH "JULKRUBBANS HISTOIRA" AV EWA BIGESTANS

JULSPEL I KUNGÄLVS KYRKA

På julafton kl 11 öppnas dörrarna till det traditionella julspelet i Kungälv kyrka. Här träffar du Maria och Josef, ett levande Jesusbarn, herdarna, änglakören, stjärnan och de vise männen. Välkommen!

JULKRUBBA

Julkrubban i Kungälv kyrka

TEXT: KAROLINA BRAUN

FOTO: MAGDALENA MOBERG

Hej Magdalena, vaktmästare i Kungälv kyrka. Hur gör du när du tar fram julkrubban i kyrkan?

– Jag brukar köpa många blommor och växter och så går jag ut i skogen och plockar mossa och pinnar och sådant. Det är viktigt för mig att göra det så verklighetstroget som möjligt. Jag sätter säckväv runt blomkrukorna och försöker göra ett riktigt landskap. Jag brukar göra en liten eld för herdarna med ett led-värmeljus med flämtande låga. Under julveckan händer det saker i krubban. Jesusbarnet är till exempel inte framme från början, sedan kommer herdarna fram och man kan se de vise männen närma sig från långt håll. Att pynta krubban är den roligaste arbetsuppgiften under hela året tycker jag!

Varifrån hämtar du dina idéer?

– Jag har nyligen varit i England och hämtar mycket inspiration från julslytningen där. Där har de inte bara tomtar utan också många krubbor i skyltfönstren.

Har du någon julkrubba hemma?

– Ja, i år tror jag att det blir tre stycken. Vi har dels min svärmors gamla i trä från 50-60-talet. I år har jag också fått

min mormors krubba – den är jättestor i trä som man liksom fäller ut. Sedan har vi också en pepparkaksversion med magneter som vi har på kylan.

Vilket är ditt bästa julkrubbstips?

– Man kan ju göra julkrubba av lego eller det som man gillar. Men vill man göra en verklighetstrogen så ska man använda naturmaterial – ut och plocka! Och gärna lite ledbelysning som lyser upp. ●

SAMLING VID KRUBBAN

I Ytterby kyrka blir det samling vid krubban på julafton kl 10. Barnen får hjälpa till att ställa i ordning krubban och vi sjunger sångerna som hör julen till. Välkommen!

Hur såg den första julen ut egentligen?

Det vi kallar för julkrubba brukar ofta bestå av ett stall, en krubba (som användes till att mata djuren) med Jesusbarnet i, Maria, Josef, en ox, en åsna, några får, herdor, de tre vise männen och kanske en ängel. Men är det egentligen en korrekt bild av hur det såg ut? Det enda vi vet från Bibeln är att **Jesus "lindades och lades i en krubba"**. Det är inte säkert att det var ett separat stall, djuren på den tiden hölls vanligen i grottor eller i delar av boningshusen. Och krubban var troligen inte av trä – snarare lera eller möjligen sten. Men eftersom vi vet att det var en krubba är det troligt att det fanns djur intill.

I julevangeliet läser vi om herdarna som av änglarna fick budskapet om Jesus, Messias, ankomst. Här finns också berättat om de österländska stjärntydarna som följde stjärnan till Betlehem fram till Jesus. Hur många de var, berättar inte Bibeln, däremot står det att de hade dyrbara gåvor med sig.

Den som tillverkar en krubba gör ofta sin egen tolkning, färgad av den plats, tid och kultur man lever i. Det viktiga är att **göra julevangeliet begripligt** där det ska gestaltas – då blir det också något levande. En snabb sökning på nätet vittnar om en mängd varianter av julkrubbor, alltifrån påkostade träsniderier från Tyskland till hemmavirkade figurer och julkrubbor i lego. Du kan också göra din egen krubba – se tipset nedan! ●

BBAN

FOTO: ULRIKA ALGESUND

Gör din egen julkrubba!

DU BEHÖVER:

En 6-pack äggkartong, tre flörtkulor eller träkulor (en ska vara lite mindre), blå och brun täckande färg, guldstjärna, tygbitar i olika färger, sax och lim

GÖR SÅ HÄR:

Vik upp äggkartongen. Måla locket blått och nedre delen brun. Sätt guldstjärnan på insidan av locket. De två piggarna som sticker upp ska bli Josef och Maria. Limma fast kulorna på piggarna. Rita ansikten om du vill och gör kläder av tygbitarna. Jesusbarnet gör du med den mindre kulan som du virar tyg runt om, lägg framför Josef och Maria. Vill du dekorera mer är det bara fantasin som sätter gränser!

TÄVLING!

#kungälvjulkrubba

Hur ser din julkrubba ut? Köpt, hemmagjord, virkad eller ritad spelar ingen roll: Ta en bild och lägg ut på Facebook/Instagram med hashtagen #kungälvjulkrubba eller mejla till kungalv.forsamling@svenskakyrkan.se **senast 6 januari 2018**. Bland bidragen drar vi en vinnare som får en julkrubba och ett exemplar av boken "Julkrubbans historia".

Bereden väg för Herran!

”Äntligen!” Så känner jag, och många med mig, när advent står för dörren. Det är en härlig tid när vi i kyrkorna och i hemmen på olika sätt förbereder oss för firandet av Jesu födelse. Inte minst spelar musiken och i synnerhet psalmerna en viktig roll i detta.

TEXT: FILIP LINDSTRAND

Detta budskap – att Gud själv blir människa och kommer oss till mötes för att rädda oss och ödmjukt och liksom *underifrån* visa oss sin kärlek – det är något så underbart och oerhört att det minst sagt kan vara svårt att ta in. För det behöver vi, tror jag, just sångens och musikens hjälp. Evangeliet – det glada budskapet om Jesus Kristus – behöver *sjungas* in i våra hjärtan!

Jag berörs varje år av att plötsligt i bakgrunden få höra och påminnas om vad allt egentligen handlar om, när en julsalm med sitt raka budskap helt ogenerat strömmar ur högtalarna mitt i den värsta julhandeln och stressen i varuhuset: ”O kom, låt oss tillbedja vår Herre Krist”. Det är ljuvligt, men skaver samtidigt lite (på ett nyttigt sätt, tror

jag) där jag står med alla mina ”måsten” och ”behov” i tunga kassar. Mitt tips är att där och då tillåta sig att stanna upp ett ögonblick och lyssna till orden och be en enkel bön. Julens huvudperson är nämligen aldrig längre bort än så!

För mig utgör psalm 103, *Bereden väg för Herran*, på något sätt själva portalpsalmen till denna speciella tid på året. Helst ska den sjungas ackompanjerad av både orgel och blåsinstrument. Melodin är en svensk variant av en tysk folksmelodi från 1690-talet. Texten är skriven för ganska exakt 200 år sedan av den finlandssvenske biskopen i Härnösands stift, tillika ständige sekreteraren av Svenska akademien, Frans Mikael Franzén (som för övrigt också skrivit den kända påskpsalmen *Vad ljus över griften*). Över hela landet sjungs psalmen i kyrkorna på första advent, i nära anslutning till läsningen om Jesu intåg i Jerusalem på en åsna. *Orden i vers 1 möter oss med full kraft från profeten Jesajas 40e kapitel, där han profeterar om hur Herren Gud själv ska komma till oss: ”Bereden väg för Herran! Berg, sjunken, djup, stå upp! Han kommer, han som fjärran var sedd av fädrens hopp.”*

Ja, hoppet och längtan vi bär djupast inom oss kan få mättas av Jesus Kristus. Upprepade gånger sjunger vi, på slutet av alla sex verserna i psalmen *”Välsignad vare han som kommer i Herrens namn”* Det uttrycker hopp för både *nu-tid* och *framtid* på samma gång.

Jesus kommer till oss här och nu – i den enkla bönen, i bibelordet, i vardagen och medmänniskan kan och vill han möta oss. Han är också den som kommer i framtiden, den dag han bestämt – med sitt rike fullt synligt och med sin rättfärdiga och goda dom över allt ont och förvridet i denna värld och i oss.

Båda dessa perspektiv bjuds vi genom psalmen att öppna våra hjärtan och bereda plats för. Det ger anledning till reflektion. Vad fyller jag mitt liv med? Får Gud rum där? Vad skulle hända om jag släppte in Honom mer? På så sätt sammanfattar psalmen i mångt och mycket hela adventstidens budskap: *”Gör dina portar vida, för Herrens härlighet.”* (vers 3).

Så låt oss denna tid få fyllas med sång och genom detta också med evangelium! Ja, *”sjung ditt uppfyllda hopp!”* (vers 2). ●

Sjung in julen

MUNKEGÄRDEKYRKAN LÖRDAG 16/12 KL 17

Vi sjunger och lyssnar till alla de kända psalmer och sånger som hör advent och julen till. Medverkande musiker och solister: Anna Hansson, Hanna Thorén, Kajsa Davidsson m.fl. Filip Lindstrand leder en andakt. Alla åldrar är välkomna och det finns ett pysselbord för de mindre barnen. Efteråt blir det glöggmingel och gemenskap.

Varmt välkommen!

FOTO: FILIP LINDSTRAND

Sjung in julen

YTTERBY KYRKA

SÖNDAG 17/12 KL 18

Kom och sjung julens kända julsånger och julsalmer tillsammans med Ytterby kyrkokör. Gabriel Bengtsson leder en andakt.

Varmt välkommen!

FOTO: KAROLINA BRAUN

Jag är ett liv

Boyet och John har fått komma till Bahay Tuluyan – en trygg plats för gatubarn i Manilla, som Svenska kyrkan stödjer.

FOTO: KAT PALASI & SUSANNA OLIVIN/IKON

Svenska kyrkans julkampanj pågår 3 december till 6 januari. I år är fokus barns grundläggande rättigheter. Ditt engagemang behövs för att fler barn ska få en framtid utan hot, våld och övergrepp.

Boyet är ett av de tusentals barn som vuxit upp på Manillas sop-tipp. Mitt i stanken av avfall, av-föring och orättvisa, har Boyet lärt sig prata, lärt sig gå och lärt sig överleva. Under sina första nio år i livet har han aldrig vaccinerats eller behandlats för de sjukdomar som härjar på soptippen. Och han har aldrig fått chans att gå i skolan.

Idag har Boyet fått komma till ett boende som Svenska kyrkans internationella arbete stödjer i Manilla. Nu behöver han inte längre leta mat bland sopor. För första gången i livet har han trygga vuxna omkring sig. Vuxna som inte utnyttjar honom. Vuxna som lyssnar till hans önskan om ett värdigt liv. Boyet säger att när han blir stor, ska han också jobba med att hjälpa barn från soptippen.

John är ett av de tusentals barn som levt sin första tid på en kartongbit på gatan i Manilla, Filippinerna. När han var 9 månader kröp han rakt ut i gatan och blev påkörd av en bil. Hans mamma tog honom i famnen och sprang till Bahay Tuluyan "Det trygga huset", som Svenska kyrkans internationella arbete stödjer på plats i Manilla. Personalen kunde snabbt hjälpa till att ta honom till sjukhuset. John klarade sig.

Idag har John fyllt två år, får sova i en riktig säng och äta näringsrik mat. När han blir äldre kommer han få gå i skolan och ha möjlighet att skapa sig en ljusare framtid.

JAG ÄR ETT LIV

Min röst ska höras. Min önskan är enkel.

Alla barn har rätt till ett liv utan hot, våld och övergrepp. Tillsammans ger vi kraft till en bättre framtid.

**SWISHA
VALFRITT BELOPP
TILL 9001223**

SMS:a LIV till 72 905 och ge 100 kr
PG 90 01 22-3 | BG 900-1223
svenskakyrkan.se/julkampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance

Öppet för alla ●

Manskören sjunger

Under advent och jul finns två tillfällen att lyssna till Kungälv's Manskör i våra kyrkor. Söndag 17 december sjunger Manskören kl 15 i Kungälv's kyrka. På trettondedagen 6 januari kommer de också till Kastalakyrkan kl 18. Varmt välkommen!

FOTO: ALEX & MARTIN/IKON

Nu tändas tusen juleljus

Kastalakören bjuder in till en stämningfull stund i Kastalakyrkan söndag 17 december kl 18. Försäljning och insamling till Svenska kyrkans julkampanj "Jag är ett liv". Efteråt serveras adventsfika för alla. Välkommen!

Sprid glädje på sjukhuset

Vill du vara med och sjunga på julafton för patienter och personal på sjukhuset? Vi träffas kl 09.30 i Stilla rummet för att sedan sjunga i entrén kl 09.45. Därefter går vi till olika avdelningar, sjunger och önskar God jul.

Kl 11.00 blir det julbön för den som vill på avdelning 2. Ingen föransökan behövs. Välkommen att vara med!

Julsång med Julkören

På juldagen är du välkommen till Kungälv's kyrka kl 16. Då sjunger Julkören musik i juletid – en härlig stämningfull stund där vi tillsammans får möta julens budskap. Väl mött!

Julgransplundring

Stora och små är välkomna till traditionell julgransplundring i Kungälv's församlingshem söndag 7 januari kl 18. Vi dricker kaffe och saft med gott tilltugg tillsammans, sjunger julens kända sånger, dansar ut julen runt granen – och så blir det ett besök av Tomten. Välkommen!

Ekumenisk nattvardsgudstjänst

Svenska kyrkan, Pingstkyrkan och Ekuemeniakyrkan firar en gemensam nattvardsgudstjänst den 21 januari. Denna söndag ses vi i Pingstkyrkan kl 11. Präster från de olika kyrkorna leder gudstjänsten och Riverside Gospel medverkar. Varmt välkommen!

FOTO: LUIGI ALESI/CC

Pilgrimsresa till Assisi

Följ med på "en resa för att upptäcka mer av vem Gud och jag själv är". Vi reser i den helige Franciskus fotspår i hans hemstad Assisi i Italien den **28 februari – 4 mars 2018**. Under dagarna finns tid till guidning, mässa och andakt, vandring i bergsmiljön, undervisning, goda måltider och egen tid. Vi bor på Birgittasystrarnas klosterhotell.

Resan kostar 7 440 kr per person (enkelrumstillägg 450 kr). Flygresan, logi med frukost och middag samt guidning ingår. **Anmälan senast 19/12** till Mattias Wodlén, mattias.wodlen@svenskakyrkan.se. Max 20 deltagare, så vänta inte med anmälan! Arr: Kungälv-Ytterby församling i samarbete med Exodus resebolag. Mer om resan finns på församlingens hemsida svenskakyrkan.se/kungalv ●

Gudstjänster i advent och jul

LÖRDAG 16 DECEMBER

- 17 Munkegårdekyrkan, **Sjung in julen**, Filip Lindstrand, musiker och solister. Glöggmingel.

SÖNDAG 17 DECEMBER 3 sönd. i Advent

- 10 Kastalakyrkan, Högmässa, Mikael Isacson.
 10 Ytterby kyrka, Högmässa, Gabriel Bengtsson.
 11 Kungälv kyrka, Gudstjänst, Evelina Johansson.
 15 Kungälv kyrka, **Julkonsert med Kungälv Manskör**.
 17 Munkegårdekyrkan, Högmässa, Mikael Isacson.
 18 Ytterby kyrka, **Sjung in julen**, Ytterby kyrkokör. Andakt: Gabriel Bengtsson.
 18 Kastalakyrkan, **Nu tändas tusen juleljus**. Kastalakören, instrumentaler. Andakt: Evelina Johansson. Adventsfika.

SÖNDAG 24 DECEMBER *Julafton*

- 10 Ytterby kyrka, Samling vid krubban, Gabriel Bengtsson.
 10 Kastalakyrkan, Högmässa, Mikael Isacson.
 11 Munkegårdekyrkan, Högmässa, Filip Lindstrand.
 11 Kungälv kyrka, Julspel, Evelina Johansson.
 17 Kungälv kyrka, Julbön, Evelina Johansson. Solist Beatrice Hagberg.
 23.30 Kastalakyrkan, Midnattsmässa, Per Wallin.
 23.30 Ytterby kyrka, Midnattsmässa, Gabriel Bengtsson, delar ur Riverside Gospel.

MÅNDAG 25 DECEMBER *Juldagen*

- 7 Kungälv kyrka, Julotta, Evelina Johansson, kör.

- 7 Ytterby kyrka, Julotta, Filip Lindstrand, Kyrkokören, Jan Eliasson – trumpet.
 11 Kastalakyrkan, Högmässa, Mikael Isacson, Kastalakören.
 11 Munkegårdekyrkan, Högmässa, Filip Lindstrand.
 16 Kungälv kyrka, **Julmusik med Julkören**, Andakt: Evelina Johansson.
 16 Ytterby kyrka, Högmässa, Per-Olof Holm, körsång.

TISDAG 26 DECEMBER *Annandag jul*

- 10 Ytterby kyrka, Gudstjänst, Per-Olof Holm.
 11 Kungälv kyrka, Högmässa, Evelina Johansson.

SÖNDAG 31 DECEMBER *Nyårsafton*

- 10 Ytterby kyrka, Högmässa, Per-Olof Holm.
 10 Kastalakyrkan, Högmässa, Mikael Isacson.
 11 Kungälv kyrka, Gudstjänst, Evelina Johansson.
 17 Kungälv kyrka, Nyårsbön, Per-Olof Holm.
 18 Ytterby kyrka, Nyårsbön, Per-Olof Holm.

MÅNDAG 1 JANUARI *Nyårsdagen*

- 10 Ytterby kyrka, Gudstjänst, Mikael Isacson.
 11 Kungälv kyrka, Högmässa, Evelina Johansson.
 17 Munkegårdekyrkan, Högmässa, Mikael Isacson.

LÖRDAG 6 JANUARI *Trettondedag jul*

- 10 Ytterby kyrka, Högmässa, Gabriel Bengtsson, Kyrkokören.
 11 Kungälv kyrka, Högmässa, Filip Lindstrand.
 17 Munkegårdekyrkan, Högmässa, Filip Lindstrand.
 18 Kastalakyrkan, **Julsång med Kungälv Manskör**. Andakt: Gabriel Bengtsson.

SÖNDAG 7 JANUARI *Sönd. e. Trett. jul*

- 10 Ytterby kyrka, Gudstjänst, Gabriel Bengtsson.
 10 Kastalakyrkan, Högmässa, M. Isacson, Per Wallin avtackas.
 11 Kungälv kyrka, Gudstjänst, Filip Lindstrand.

”Människor mår bra av musik”

Tintin Sjönnemo är ny kantor på 75 procent i församlingen från och med 15 januari 2018. Barnkörer och gudstjänster i Kungälvs kyrka och församlingshem är basen.

Jag är 26 år och kommer från Partille. Jag har gått kantorsutbildning på Hjo folkhögskola och sedan pianistutbildning på Musikhögskolan i Stockholm. Just nu bor jag i Malmö och går en kurs i Pedagogiskt drama. Här lär jag mig hur man kan använda drama som ett verktyg i grupper – och det tror jag att jag kommer ha nytta av i min nya tjänst, särskilt i barnkörerna. Genom drama kan man stärka människor och skapa trygghet i gruppen, dessutom har man roligt tillsammans.

Jag tycker att kantorsyrket är ett roligt och brett yrke, där man får göra många olika saker inom musik. Det är jätteroligt att få spela både piano och orgel och sjunga. Jag trivs själv i kyrkan och vill gärna bidra med det jag kan. Musik är en viktig del i gudstjänsten och i verk-

samheterna. Människor mår bra av musik – det gör jag också!

Jag sökte mig till Kungälv, dels för att jag har en längtan att flytta tillbaka till Västkusten och dels för att jag fick ett bra intryck av församlingen. Musiken verkar vara en viktig del och det finns många körer här. Jag kommer att spela på gudstjänster i Kungälvs kyrka, men också vid begravningar, dop, vigslar och ibland på äldreboenden och Kungälvs sjukhus. Det är också min uppgift att starta upp barnkörer i centrum, som jag har förstått legat nere ett tag. Det känns spännande! Det ska också bli kul att lära känna församlingen och de olika verksamheterna.

Jag har inte varit i Kungälv så många gånger, men det verkar vara en mysig liten stad. På fritiden tycker jag om att vara ute i skogen med min hund. Att baka och laga mat är också två stora intressen. ●

TINTIN SJÖNNEMO
BERÄTTAT FÖR KAROLINA BRAUN

Nystart för barnkörer i Kungälvs församlingshem

Under våren startar vi nya barnkörer i Kungälvs församlingshem under ledning av kantor Tintin Sjönnemo. Till köerna söker vi sångsugna killar och tjejer i åldern 6–12 år. Datum och tider är i skrivande stund inte klart – men vi tar gärna emot intresseanmälningar.

Hör av dig till Christina Carlsson, tel 0303-37 70 14 eller mejla till kungalv.forsamling@svenskakyrkan.se

Maria Azzi Örnberg vikarierar som diakoniassistent i Kungälvs församlingshem från januari och fram till augusti 2018.

Jag är uppvuxen i Södertälje och har bott här i Kungälv de senaste fyra åren. Jag är socionom och idag jobbar jag som integrationssamordnare på kommunen. Där jobbar jag mycket med de ensamkommande ungdomarna och har kontakter med civilsamhället.

Kyrkan har alltid funnits med: Jag är uppvuxen inom Equmeniakyrkan och gjorde praktik på Svenska kyrkan en gång i tiden. Det är jättespännande med det sociala arbetet inom kyrkan. Nu har

jag sagt upp mig och fått möjligheten att prova på diakoninriktningen för att se om det är aktuellt att utbilda mig till diakon.

Som diakoniassistent kommer jag att ha hand om språkcaféet tillsammans med Ingela Lönn, arbeta med äldre på äldreboenden och också ha mycket individuella samtal. Till viss del handlar det också om att ta del i gudstjänstlivet och andra arrangemang. Det känns jätteroligt och jag ser verkligen fram emot att börja! ●

MARIA AZZI ÖRNBERG
BERÄTTAT FÖR KAROLINA BRAUN

Vi har ett resultat!

Årets Kyrkovalet i september engagerade många. Det vittnar inte minst valdeltagandet som ökade i hela landet. I Kungälv-Ytterby församling var det 18,06 procent som kom och röstade, en ökning med nästan fem procentenheter sedan kyrkovalet 2013. Många passade på att förtidsrösta på församlingens expedition som hade öppet ända fram till valdagen.

Det lokala valresultatet till kyrkofullmäktige innebar några förändringar. Socialdemokraterna gick framåt två mandat och har nu 10 mandat. Kyrkans väl backade ett mandat till 5 mandat och Frimodig kyrka gick från 5 till 4 mandat. För Folkkyrka blev det 6 mandat, som tidigare.

Den 14 november sammanträdde det nya kyrkofullmäktige och valde då en ny ordförande; **Fredrik Schandorff** från Socialdemokraterna. Kyrkofullmäktige valde också ett nytt kyrkoråd, där **Margareta Alexandersson** från Folkkyrka är vald som ny ordförande efter årsskiftet. Kyrkorådets ledamöter hittar du på vår hemsida svenskakyrkan.se/kungalv. Det nya kyrkorådet välkomnas i Kungälvs kyrka söndag 28 januari kl 11. Då är du också välkommen! ●

Hej Margareta Alexandersson,

nyvald ordförande i kyrkorådet. Hur känns det?

– Jag känner stor respekt och ödmjukhet inför uppdraget och ska försöka göra mitt allra bästa. Jag känner att jag har ett brett förtroende och jag hoppas och tror att det goda samarbetet i kyrkorådet ska fortsätta under den nya mandatperioden. Jag måste säga att det är en stor förmån att få arbeta i Kungälv-Ytterby församling som är väl fungerande och där det finns ett rikt och varierat utbud av gudstjänster och andra aktiviteter.

FOTO: JAKOB ALEXANDERSSON

Vilken är din roll som kyrkorådsordförande?

– Ordföranden har ansvaret att leda kyrkorådets arbete. Kyrkorådet och ytterst sett kyrkofullmäktige är ansvarigt för församlingens verksamhet och ekonomi. Det kommer många önskemål om vad församlingen ska göra. För oss gäller det att göra prioriteringar eftersom det alltid finns begränsningar utifrån ekonomi och personal.

Vilka är de viktigaste frågorna under 2018, som du ser det?

– Det som vi alltid måste arbeta med är kyrkans grundläggande uppgift som är gudstjänst, diakoni, undervisning och mission. Vi strävar alltid att få fler människor till våra kyrkor.

– En annan viktig uppgift är att kyrkan måste vara mer synlig i samhället. Vi vill skapa en mötesplats på det nya shoppingcentret i Kungälv. Här ska människor kunna möta kyrkan på sina villkor och själva bestämma vad de vill samtala om. Vi håller på att formulera ett syfte för mötesplatsen och nästa steg är ett möte med dem som ansvarar för shoppingcentret.

– En tredje fråga är konfirmandverksamheten, den är otroligt viktig. Vi måste få fler att välja konfirmation. De bästa ambassadörerna är tidigare konfirmander som kan berätta om vad de har fått uppleva.

– Det kommer också många nyanlända människor till Kungälv och det känns angeläget att på olika sätt involvera dessa människor i vår verksamhet inom kyrkan. Det är ytterligare ett viktigt område att arbeta med. ●

18,06 %

Så många röstade i Kyrkovalet 2017 i Kungälv-Ytterby församling.

VÄXEL/EXPEDITION 0303-37 70 00

Kyrkoherde Mikael Isacson	37 70 01
Kyrkogårdsförvaltningen	37 70 51
Sjukhuskyrkan	37 70 46
Kontakten, Torggatan 5	21 13 50

Kungälvs kyrka/församlingshem

Präst Evelina Johansson	37 70 11
Organist Helena Viklund	37 70 12
Vik. diakoniasistent	
Maria Azzi Örnberg	37 70 13
Familjediakon Christina Carlsson	37 70 14
Vaktmästare Magdalena Moberg	37 70 15
Barnledare Ruth Hassling	37 70 17
Kantor Tintin Sjönnemo	37 70 18
Kontaktenföreståndare	
Lennart Åkerlund	37 70 27

Kastalakyrkan

Präst Per Wallin	37 70 31
Kantor Kristina Sikström	37 70 32
Diakon Ingela Lönn	37 70 33
Pedagog Jonas Edsberger	37 70 34
Vaktmästare Linus Åsemyr	37 70 35
Familjediakon Christina Carlsson	37 70 14
Barnledare Ruth Hassling	37 70 17

Munkegärdekyrkan

Präst Filip Lindstrand	37 70 41
Pedagog Camilla Björkman	37 70 42
Diakon Pia Thorson	37 70 48
Vaktmästare Linus Åsemyr	37 70 35
Barnledare Catarina Andersson	37 70 00

Ytterby kyrka/församlingshem

Präst Gabriel Bengtsson	37 70 61
Diakon Sven-Börje Andersson	37 70 63
Organist Torvald Petersson	37 70 62
Familjediakon Ulrika Algesund	37 70 64
Vaktmästare Carina Magnusson	37 70 65
Vaktmästare Tobias Eriksson	37 70 66
Pedagog Mattias Wodlén	37 70 67
Präst Per-Olof Holm	37 70 47
Kantor Åsa Gunnervik	37 70 71
Barnledare Catarina Andersson	37 70 00

Kyrkobladet delas ut till alla hushåll i Kungälv och Ytterby fyra gånger om året. Utgivningsplan 2017, årgång 10: april (nr 1), juni (nr 2), september (nr 3) och december (nr 4).

I redaktionen: Mikael Isacson (ansvarig utgivare, Karolina Braun (redaktör), Sonja Dahlberg och Eva Eliasson.

Saknar du eller någon du känner Kyrkobladet i brevlådan? Är det något du skulle vilja läsa mer om? Hör av dig till redaktören på 0303-37 70 04, eller karolina.braun@svenskakyrkan.se

Fler kontaktuppgifter på baksidan.

”Jag får glädje och inspiration tillbaka”

Sedan ca 2,5 år jobbar jag som volontär på Kyrkornas Omsorgscentrum, Kontakten. Det var genom församlingen jag fick veta att man sökte folk till matlagningen, och eftersom jag tänkt en del på Kontakten och var nyfiken på verksamheten där, blev det ett bra tillfälle att förverkliga tanken.

Mitt jobb som personlig assistent innebär att jag har en del lediga vardagar och en dag varannan vecka brukar jag avsätta tid för att vara på Kontakten. Då har jag ansvar för lunchen, men vi är fler i köket som hjälps åt med bestyren. **Att göra något praktiskt som samtidigt hjälper andra känns angeläget och något som jag kan göra. Det är jätteroligt att vara där – jag ser fram emot det varje gång!**

Till Kontakten kommer människor som lever i utsatthet på olika sätt. Missbruk, psykisk ohälsa eller ensamhet kan ligga bakom. Är man arbetslös eller har dålig ekonomi är det en jättefin möjlighet att kunna köpa mat på Kontakten för en billig peng. Men vem som helst är välkommen dit!

Utifrån det som vi får skänkt hjälps vi åt att tänka ut vad det ska bli för lunch. Vi lagar vanlig husmanskost, inget avancerat. Svårigheten är istället att beräkna så att maten räcker. Människor kommer och går, ofta 30-40 personer varje gång vi har öppet, och de blir fler och fler.

Förutom att förbereda lunchen försöker jag hinna sitta ner en stund och prata med dem som kommer. Jag tycker om de enskilda samtalen. Ibland pratar vi mer vardagligt, ibland kommer vi in

FOTO: SVEN-BÖRJE ANDERSSON

på djupare ämnen, om livet, tillvaron eller tron. **Jag tycker att jag fått en inblick i människors liv och en ökad förståelse för hur människor kan ha det – som jag inte skulle ha fått annars. Jag träffar många goa människor och har fått nya vänner. Vissa relationer blir mer speciella, och de finns i mina tankar även när jag inte är där.**

Jag tror att Kontakten är en jätteviktig mötesplats – här finns både mat och gemenskap, och en möjlighet till samtal, bön eller andakt, för den som vill. Stämningen är avslappnad och trivsamt. Här kan man vara sig själv, oavsett hur man har det. Jag möter också mycket tacksamhet från besökarna. Självt får jag både glädje och inspiration tillbaka. **De som kommer har sådan fin omsorg om varandra. Det händer ofta att någon tar med sig en matlåda till någon som inte kan komma. Och de har koll på om någon är sjuk. Det ger mig en tankeställare på hur jag själv har omsorg om andra.**

Att kyrkan har ett socialt engagemang är viktigt för mig. Det är ett stort steg för många att komma till kyrkan, därför måste kyrkan komma ut och

möta människor där de är och se de behov som finns. Det handlar om upprättelse och att förmedla hopp. Vi är kallade att sprida evangeliet inte bara med ord utan också genom handling. Om vi möter andra med kärlek kan de också möta Jesus genom oss. ●

Johanna Skårhammar
BERÄTTAT FÖR KAROLINA BRAUN

Julöppet på Kontakten

Välkommen till julfirande, mat och gemenskap på Kontakten på Torggatan 5 i Kungälv!

Öppet julveckan:

måndag, onsdag, fredag kl 9-13
Lördag kl 12-15
Julafton kl 9-13
Juldagen kl 9-13

#kyrkanochjag

Vad betyder kyrkan i ditt liv? Dela gärna din berättelse på sociala medier under hashtaggen #kyrkanochjag